

Ozeáš

¹ Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Ozeášovi synu Bérovu za dnů Uziáše, Jotama, Achasa, Ezechiáše, králů Judských, a za dnů Jeroboáma syna Joasova, krále Izraelského. ² Když Hospodin začal mluvit k Ozeášovi, řekl Hospodin Ozeášovi: Jdi, pojmi sobě ženu smilnou, a děti z smilstva; nebo nestydatě smilněci tato země, odvrátila se od Hospodina. ³ A tak šel a pojal Gomeru, dceru Diblaimskou, kterážto počala a porodila jemu syna. ⁴ Tedy řekl jemu Hospodin: Nazoviž jméno jeho Jezreel; nebo po malém času já vyhledávati budu krve Jezreel na domu Jéhu, a přestati káži království domu toho. ⁵ I stane se v ten den, že polámi lučistě Izraelovo v údolí Jezreel. ⁶ Opět počala znovu a porodila dceru. I řekl jemu: Nazov jméno její Lorucháma; nebo již více neslituji se nad domem Izraelským, abych jim co prominouti měl. ⁷ Ale nad domem Judským se slituji, a vysvobodím je skrze Hospodina Boha jejich; nebo nevysvobodím jich lučistěm a mečem, ani bojem, koňmi neb jezdcí. ⁸ Potom ostavivši Loruchámu, opět počala a porodila syna. ⁹ I řekl: Nazov jméno jeho Loammi; nebo vy nejste lid můj, a já také nebudu váš. ¹⁰ A však bude počet synů Izraelských jako písku mořského, kterýž ani změřen, ani sečten býti nemůže. A stane se, že místo toho, kdež řečeno jim bylo:

Nejste vy lid můj, řečeno jim bude: Synové Boha silného a živého jste. ¹¹ I budou shromážděni synové Judští a synové Izraelští spolu, a ustanovíce nad sebou hlavu jednu, vyjdou z této země, ačkoli veliký bude den Jezreel.

2

¹ Rcete bratřím vašim: Ó lide můj, a sestřám vašim: Ó milosrdenství došla. ² Odpor vedte proti matce vaší, dokažte, že ona není manželka má, a že já nejsem muž její, leč odvaruje smilství svých od tváři své, a cizoložství svých z prostřed prsí svých, ³ Abych jí nesvlékl do naha, a nepostavil jí tak, jakž byla v den narození svého, a učině ji podobnou poušti, a obrátě ji jako v zemi vyprahlou, umořil bych ji žízní. ⁴ Neslitoval bych se ani nad syny jejími, proto že jsou synové z smilstva. ⁵ Nebo smilní matka jejich, hanebnost páše rodička jejich; říká zajiště: Půjdu za frejíři svými, kteříž mi dodávají chleba mého, vody mé, vlny mé, lnu mého, oleje mého i nápojů mých. ⁶ A protože aj, já opletu cestu její trním, a ohradím hradbou, aby stezek svých nalezti nemohla. ⁷ Tehdy běhati bude za frejíři svými, a však nedostihne jich, hledati jich bude, ale nenalezne. I dí: Ej nu, již se navrátím k manželu svému prvnímu, proto že mi lépe tehdáž bylo než nyní. ⁸ Nebo ona nezná toho, že jsem já dával jí obilé, a mest a olej, anobrž rozmnožoval stříbro i zlato, kteréž vynakládají na Bále. ⁹ Protož poberu zase obilé své v čas jeho, i mest svůj v jistý čas jeho,

a odejmu jí vlnu svou i len svůj k přiodívání nahoty její, ¹⁰ A tak v brzce odkryji mrzkost její před očima frejírů jejích, a žádný jí nevytrhne z ruky mé. ¹¹ A učiním přítrž vši radosti její, svátkům jejím, novoměsícům jejím i sobotám jejím, a všechněm slavnostem jejím. ¹² Pohubím také révoví její a fíkoví její, proto že říká: Ty věci jsou mzda má, kterouž mi dali frejíři moji; a obrátím je v les, a sžerou je živočichové polní. ¹³ A budu na ní vyhledávati dnů Bálů, v nichž jim kadí, a ozdoběci se náušnicemi svými a záponami svými, chodí za frejíři svými, na mne se pak zapomíná, praví Hospodin. ¹⁴ Protož aj, já namluvím ji, když ji uvedu na poušť; nebo mluvití budu k srdci jejímu. ¹⁵ A dám jí vinice její od téhož místa, i údolé Achor místo dveří naděje, i bude tam zpívati jako za dnů mladosti své, totiž jako tehdáž, když vycházela z země Egyptské. ¹⁶ I stane se v ten den, dí Hospodin, že volati budeš: Muži můj, a nebudeš mne volati více: Báli můj. ¹⁷ Nebo vyprázdním jména Bálů z úst tvých, aniž připomínání budou více v jménu mém. ¹⁸ A učiním pro tebe smlouvu v ten den s živočichy polními, a s ptactvem nebeským i s zeměplazy, lučičtě pak a meč polámi, i válku odejmu z země, a způsobím to, aby bydleli bezpečně. ¹⁹ I zasnoubím tě sobě na věčnost, zasnoubím tě sobě, pravím, v spravedlnosti a v soudu a v dobrotivosti a v hojném milosrdenství. ²⁰ Zasnoubím tě sobě také u víře, abys poznala Hospodina. ²¹ I stane se v ten den, že vyslychati budu, dí Hospodin,

vyslychati budu nebesa, a ona vyslyší zemi. ²² Země pak vyslyší obilé, i mest, i olej, a ty věci vyslyší Jezreele. ²³ Nebo ji rozseji sobě na zemi, a smiluji se nad Loruchámou, Loammi pak řeknu: Lid můj jsi ty, a on dí: Bože můj.

3

¹ Opět řekl mi Hospodin: Ještě jdi, a zamiluj ženu, milou frejří a cizoložnou, tak jako miluje Hospodin syny Izraelské, ačkoli oni hledí k bohům cizím, a milují kádě vína. ² Tedy zjednal jsem ji sobě z patnácti stříbrných a z půldruhého chomeru ječmene. ³ A řekl jsem jí: Za mnoho dnů seď mi, nesmilni, aniž se vdávej za muže, a já také příčinou tvou. ⁴ Nebo za mnohé dny budou synové Izraelští bez krále, bez knížete, bez oběti, bez modly, bez efodu a terafim. ⁵ Potom pak obrátí se synové Izraelští, a hledati budou Hospodina Boha svého i Davida krále svého; a předěšení jsouce, poběhnou k Hospodinu a k dobrotě jeho v posledních časích.

4

¹ Slyšte slovo Hospodinovo, ó synové Izraelští, neboť má rozepři Hospodin s obyvateli země této, proto že není žádné věrnosti, ani žádného milosrdenství, ani žádné známosti Boží v této zemi. ² Proklínání a lži a vraždy, a zlodějství i cizoložství na vrch zrostlo, a vražda vraždu postihá. ³ Protož kvíliti bude tato země, a umdlí všecko, což v ní přebývá, živočichové polní i ptactvo nebeské, ano i ryby mořské zhynou. ⁴ A však žádný jim nedomlouvej, aniž jich kdo tresci;

nebo lid tvůj podobni jsou těm, kteříž se vadí s knězem. ⁵ Protož ve dne padneš, padne také i prorok s tebou v noci, zahladím i matku tvou. ⁶ Vyhlazen bude lid můj pro neumění. Poněvadž jsi ty pohrdl uměním, i tebou pohrdnu, abys mi kněžství nekonal; a že jsi zapomněl na zákon Boha svého, já také zapomenu se na syny tvé. ⁷ Ěím se více rozmohli, tím více hřešili proti mně; slávu jejich v pohanění směním. ⁸ Oběti za hřích lidu mého jedí, protož k nepravosti jejich duše své pozdvihují. ⁹ Pročež stane se jakž lidu tak knězi. Nebo vyhledávati budu na něm cest jeho, a skutky jeho jemu vrátím. ¹⁰ I budou jísti, a však se nenasytí, smilniti budou, ale nerozmnoží se; nebo nechtějí pozoru míti na Hospodina. ¹¹ Smilství a víno a mest odjímá srdce. ¹² Lid můj dřeva svého se dotazuje, a hůl jeho oznamuje jemu; nebo je duch smilství v blud uvodí, aby smilnili, odcházejíce od Boha svého. ¹³ Na vrších hor obětují, a na pahrbcích kadí, pod dubím a topolím a jilmovím, nebo jest příhodný stín jejich; protož smilní dcery vaše, a nevěsty vaše cizoloží. ¹⁴ Nevyhledával-liž bych na dcerách vašich, že smilní, a na nevěstách vašich, že cizoloží, že tyto s nevěstkami se oddělují, a s ženkami obětují? Anobřž lid, kterýž sobě nesrozumívá, padne. ¹⁵ Jestliže smilníš ty Izraeli, nechažť nehřeší Juda. Protož nechodtež do Galgala, aniž vstupujte do Betaven, aniž přísahajte: Živť jest Hospodin. ¹⁶ Nebo jako jalovice tvrdošijná tvrdošijný jest Izrael, jižť je pásti bude Hospodin jako beránka na

prostranně. ¹⁷ Efraim stovaryšil se s modlami, nechej ho. ¹⁸ Zpurné je činí nápoj jejich, velice smilní, milují: Dejte. Ochráncové jeho jsou ohyzda. ¹⁹ Zachvátí je vítr křídly svými, i budou zahanbeni pro své oběti.

5

¹ Slyštež to, ó kněží, a pozorujte, dome Izraelský, i dome královský, poslouvejte, nebo proti vám soud tento jest, proto že jste osídlo v Masfa, a sítká rozestřená na vrchu Tábor. ² Nýbrž k zabíjení uchylující se, připadají k zemi, ale já ztreci každého z nich. ³ Známt' já Efraima, a Izrael není ukryt přede mnou; nebo nyní smilníš, Efraime, poškvřňuje se Izrael. ⁴ Nemají se k tomu, aby se obrátili k Bohu svému, proto že duch smilství mezi nimi jest, Hospodina pak znáti nechtějí, ⁵ Tak že hrdost Izraelova svědčí vůči proti němu; protož Izrael i Efraim padnou pro nepravost svou, padne také i Juda s nimi. ⁶ S stády bravů a skotů svých půjdou hledati Hospodina, však nenaleznou; vzdáliltě se od nich. ⁷ Hospodinu se zpronevěřili, nebo syny cizí zplodili; jižt' je zžíře měsíc i s jměním jejich. ⁸ Trubte trubou v Gabaa, a na pozoun v Ráma; křičte v Betaven: Po tobě, ó Beniamine. ⁹ Efraim zpuštěn bude v den kázně, v němž po pokoleních Izraelských uvedu v známost pravdu. ¹⁰ Knížata Judská jsou podobná těm, kteříž přenášejí mezník; vyleji na ně jako vodu prchlivost svou. ¹¹ Utištěn jest Efraim, potřín soudem, však sobě libuje choditi za rozkazem.

¹² Protož i já byl jsem jako mol Efraimovi, a jako hnis domu Judovu. ¹³ Pročež vida Efraim neuh svůj, a Juda nežit svůj, utekl se Efraim k Assurovi, a poslal k králi, kterýž by se o něj zasadil. Ale on nebude moci zhojiti vás, ani uzdraviti vás od nežitů. ¹⁴ Nebo já jsem jako lýtý lev Efraimovi, a jako lvíče domu Judovu; já, já uchvátím a ujdu, vezmu, a žádný nevytrhne. ¹⁵ Odejda, navrátím se na místo své, až se vinni dadí, a hledati budou tváři mé.

6

¹ V úzkosti své ráno hledati mne budou: Podte, a navratme se k Hospodinu; nebo on uchvátí a zhojí nás, ubil a uvíže rány naše. ² Obživí nás po dvou dnech, dne třetího vzkřísí nás, a budeme živi před obličejem jeho, ³ Tak abychom znajíce Hospodina, více poznávati se snažovali; nebo jako jitřní svitání jest vycházení jeho, a přijde nám jako déšť jarní a podzimní na zemi. ⁴ Což mám činiti s tebou, ó Efraime? Což mám činiti s tebou, ó Judo, ano vaše dobrota jest jako oblak ranní, a jako rosa jitřní pomíjející? ⁵ Protož otesával jsem skrze proroky, zbil jsem je řečmi úst svých, aby soudů tvých světlo vzešlo. ⁶ Nebo milosrdenství oblibuji a ne obět, a známost Boha více než zápaly. ⁷ Ale oni smlouvu mou jako lidskou přestoupili, a tu se mi zpronevěřili. ⁸ Galád město činitelů nepravosti, plné šlepějí krvavých. ⁹ Rota pak kněžstva jsou jako lotři, kteříž na někoho čekají na cestě, kudyž se jde do Sichem; nebo zúmyslnou

nešlechtnost páší. ¹⁰ V domě Izraelském vidím hroznou věc: Tam smilstvím Efraimovým poškvřňuje se Izrael. ¹¹ Ano i u tebe, ó Judo, vsadil rouby, když jsem já zase vedl zajatý lid svůj.

7

¹ Když léčím Izraele, tedy zjevuje se nepravost Efraimova a zlosti Samařské; nebo provádí faleš. Vnitř zlodějství, a vně provozují loupežnictví. ² Aniž na to pomýšlejí v srdci svém, že na všecku nešlechtnost jejich pamatují; již je obkličují skutkové jejich, a před mým obličejem jsou. ³ Nešlechtností svou obveselují krále, a klamy svými knížata. ⁴ Všickni napořád cizoloží, podobni jsouce peci zanícené od pekaře, kterýž přestává bdíti, jen ažby zadělané těsto zkynulo. ⁵ V den krále našeho k nemoci jej přivedí knížata láhvicí vína; vztahuje ruku svou s posměvači. ⁶ Nebo přiložili k úkladům svým srdce své podobné peci; celou noc spí pekař jejich, v jitře hoří jako plamen ohně. ⁷ Všickni napořád rozpálení jsou jako pec, a zžírají soudce své; všickni králové jejich padají, aniž kdo z nich volá ke mně. ⁸ Efraim s národy smísil se, Efraim bude chléb podpopelný neobrácený. ⁹ Cizozemci zžírají sílu jeho, ačkoli on toho nezná; i šedinami prokvítaje, však vždy toho nezná. ¹⁰ A ačkoli pýcha Izraelova svědčí vůči proti němu, však se nenavracují k Hospodinu Bohu svému, aniž ho hledají s tím se vším. ¹¹ A Efraim jest jako holubice hloupá bez srdce; k Egyptskému

králi volají, k Assyrskému se utíkají. ¹² Když odejdou, roztáhnu na ně sítku svou, a jako ptactvo nebeské přitrhnu je; kárati je budu tak, jakž slýcháno bylo o tom v shromáždění jejich. ¹³ Běda jim, že jsou poběhli mne. Zpuštění na ně, proto že se mi zpronevěřili, ješto jsem já je vykoupil, ale oni mluvili proti mně lži. ¹⁴ Aniž volají ke mně z srdce svého, když kvílí na ložcích svých, a když pro obilé a mest shromažďující se, obracejí se ke mně, ¹⁵ Ješto já potrestav, posiloval jsem ramen jejich, ale oni proti mně zlé vymýšlejí. ¹⁶ Navracujít se, ale ne k Nejvyššímu, jsou jako lučiště omylné, padají od meče knížata jejich, od rozhněvání jazyka jejich, což jim ku posměchu jest v zemi Egyptské.

8

¹ Příčině k ústům svým troubu, rci: Aj, letí jako orlice na dům Hospodinův, proto že přestoupili smlouvu mou, a proti zákonu mému převráceně činili. ² Budouť sic volati: Bože můj, znát tebe Izrael, ³ Ale opustitť jest Izrael dobré, nepřítel jej stihati bude. ⁴ Oniť ustanovují krále, ale beze mne; knížata vyzdvihují, k nimž já se neznám; z stříbra i z zlata svého činí sobě modly k svému zkažení. ⁵ Opustitť je tele tvé, ó Samaří, když se zažhne prchlivost má na ně. Až dokudž nebudou moci ostríhati nevinnosti? ⁶ Však i ono jest od Izraele, řemeslník je udělal, a není Bohem; nebo drtiny budou z toho telete Samařského. ⁷ Poněvadž větru rozsívají, takéť vichřici žíti budou; ani stébla žádného míti nebudou; úroda

nevzdá mouky, a by pak i vydala, cizozemci to sehlí. ⁸ Sehlcen bude Izrael, tudíž budou mezi pohany jako nádoba, v níž není žádné líbosti. ⁹ Proto že se oni utíkají k Assurovi, oslu divokému, kterýž jest toliko sám svůj, a že Efraim sobě najímá milovníky, ¹⁰ A že posílali dary mezi pohany: protož tudíž je zberu i já, anobř již jsou okusili něčeho pro brímě krále knížat. ¹¹ Nebo vzdělal Efraim mnoho oltářů k hřešení, máť oltáře k hřešení. ¹² Vypsal jsem jemu znamenité věci v zákoně svém, ale neváží sobě rovně jako cizí věci. ¹³ Z obětí darů mých obětují maso a jedí, Hospodin neoblubuje jich. Jižť zpomene na nepravost jejich, a vyhledávatí bude hříchy jejich, že se oni do Egypta navracují, ¹⁴ A že se zapomenul Izrael na Učinitele svého, a nastavěl chrámů, a Juda vzdělal mnoho měst hrazených. Protož pošli oheň na města jeho, a zžíře paláce jeho.

9

¹ Neraduj se, Izraeli, s plésáním jako jiní národové, že smilníš, odchážeje od Boha svého, a miluješ mzdu po všech obilnicích. ² Obilnice ani pres nebude jich pásti, a mest pochybí jim. ³ Aniž budou bydliti v zemi Hospodinově, ale navrátí se Efraim do Egypta, a v Assyrii věci nečisté jísti budou. ⁴ Nebudou obětovati Hospodinu vína, aniž příjemné jemu bude. Oběti jejich budou jako chléb kvílících, z něhož kdož by koli jedli, poškvrnili by se, protože chléb jejich pro mrtvé jejich nemá přicházeti do domu

Hospodinova. ⁵ Co pak činiti budete v den slavnosti, a v den svátku Hospodinova? ⁶ Nebo aj, zahynou skrze poplénění, Egypt zbere je, a pohřbí je Memfis; nejrozkošnějšími schranami stříbra jejich kopřiva dědičně vládnouti bude, a bodláčí v domích jejich. ⁷ Přijdou dnové navštívení, přijdou dnové odplacení, poznají Izraelští, že ten prorok jest blázen šílený a člověk ničemný, pro množství nepravosti tvé a velikou nenávisť tvou. ⁸ Prorok, kterýž stráž drží nad Efraimem spolu s Bohem mým, jest osídlem čihařským na všech cestách svých, nenávisť jest v domě Boha jeho. ⁹ Hlubokot jsou zabředli a porušili se, tak jako za dnů Gabaa; zpomenet na nepravost jejich, a vyhledávati bude hříchy jejich. ¹⁰ Jako hrozny na poušti nalezl jsem byl Izraele, jako ranní fíky v prvotinách jejich popatřil jsem na otce vaše; oni odešli za Belfegor, a oddali se té ohavnosti, protož budouť ohavní, tak jakž se jim líbilo. ¹¹ Efraim jako pták zaletí, i sláva jejich od narození a od života, nýbrž od početí. ¹² A byť pak i odchovali syny své, však je zbavím věku zmužilého; nýbrž i jim běda, když já se od nich odvrátím. ¹³ Efraim, jakýž vidím Týr, vštípen jest v obydlí, a však Efraim vyvede k mordéři syny své. ¹⁴ Dej jim, Hospodine; co bys dal? Dej jim život neplodný a prsy vyschlé. ¹⁵ Vrch zlosti jejich jest v Galgala, protož i tam jich nenávidím. Pro zlost skutků jejich vyženu je z domu svého, aniž jich více budu milovati; všecka knížata jejich jsou zpuřná. ¹⁶ Bit bude Efraim, kořen jejich uschne, ovoce nepřinesou,

a byť pak zplodili, tedy zmořím nejmilejší života jejich. ¹⁷ Pohrdne jimi Bůh můj, nebo nechť ho poslouchati, i budou tuláci mezi pohany.

10

¹ Izrael jest vinný kmen prázdný, ovoce skládá sobě. Ěím více mívá ovoce svého, tím více rozmnožuje oltáře, a čím lepší jest země jeho, tím více vzdělává obrazy. ² Klade díly srdce jejich, pročez vinni jsou. Onť poboří oltáře jejich, poplení obrazy jejich, ³ Poněvadž i říkají: Nemáme žádného krále, nýbrž aniž se bojíme Hospodina, a král co by nám učinil? ⁴ Mluví slova, klnouce se lživě, když činí smlouvu, a soud podobný jedu roste na záhonech polí mých. ⁵ Z příčiny jalovic Betavenských děsiti se budou obyvatelé Samařští, když kvíliti bude nad nimi lid jejich i kněží jejich, (kteríž příčinou jejich nyní pléší), proto že sláva jejich zastěhuje se od nich. ⁶ Ano i sám lid do Assyrie zaveden bude v dar králi, kterýž obhájce býti měl; Efraim hanbu ponese, a Izrael styděti se bude za své předsevzetí. ⁷ Vyhlazen bude král Samařský jako pěna na svrchku vody. ⁸ Vypléněny budou také výsosti Avenu, hřích Izraelských, trní a hloží zroste na oltářích jejich. I dějí horám: Přikrejte nás, a pahrbkům: Padněte na nás. ⁹ Ode dnů Gabaa hřešil jsi, Izraeli. Tamť jsou ostáli, nepostihla jich v Gabaa válka proti nešlechetným. ¹⁰ A protož podlé líbosti své svíží je; nebo sberou se na ně národové k svázání jich, pro dvojí nepravost jejich. ¹¹ Nebo Efraim

jest jalovička, kteráž byla vyučována; mlatbu miluje, ačkoli jsem já nastupoval na tučný krk její, abych k jízdě užíval Efraima, Juda aby oral, a Jákob vláčil. A říkal jsem: ¹² Rozsívejte sobě k spravedlnosti, žněte k milosrdenství, oře sobě ouhor, poněvadž čas jest k hledání Hospodina, ažby přišel a dštil vám spravedlností. ¹³ Ale orali jste bezbožnost, žali jste nepravost, jedli jste ovoce lži; nebo doufáš v cestu svou a ve množství reků svých. ¹⁴ Protož povstane rozbroj mezi lidem tvým, i každá pevnost tvá zpuštěna bude, tak jako zpustil Salman Bet Arbel v den boje; matky s syny rozrážiny budou. ¹⁵ Aj, toť vám způsobí Bethel pro přílišnou nešlechetnost vaši; na svitání docela vyhlazen bude král Izraelský.

11

¹ Když dítětem byl Izrael, miloval jsem jej, a z Egypta povolal jsem syna svého. ² Volali jich, oni tím více ucházeli před nimi, Bálům obětovali, a rytinám kadili, ³ Ješto jsem já na nohy stavěl Efraima, on pak bral je na lokty své; aniž znáti chtěli, že jsem já je uzdravoval. ⁴ Potahoval jsem jich provázky lidskými, provazy milování, a činil jsem jim tak jako ti, kteříž pozdvihují jha na čelistech hovádka, podávaje potravu jemu. ⁵ Nenavrátití se do země Egyptské, ale Assur bude králem jeho, proto že se nechtěli obrátiti. ⁶ Nadto bude trvati meč v městech jeho, a zkazí závory jeho, a šíře je pro rady jejich. ⁷ Nebo lid můj ustrnul na odvrácení se ode mne, a ač ho

k Nejvyššímu volají, však žádný ho neoslavuje.
⁸ Jakž bych tě vydal, ó Efraime? Jakž bych tě vydal, ó Izraeli? Kterak bych tě položil jako Adamu, podvrátil jako Seboim? Zkormoučeno jest ve mně srdce mé, ano i střeva slitování mých pohnula se. ⁹ Nevykonámť prchlivosti hněvu svého, nezkazím více Efraima; nebo jsem já Bůh silný, a ne člověk, u prostřed tebe svatý, aniž přitáhnou na město. ¹⁰ I půjdou za Hospodinem řvoucím jako lev; on zajisté řváti bude, tak že s strachem přiběhnou synové od moře. ¹¹ S strachem poběhnou jako ptactvo z Egypta, a jako holubice z země Assyrské, i osadím je v domích jejich, dí Hospodin. ¹² Obklíčili mne Efraimští lží, a dům Izraelský lstí, když ještě Juda panoval s Bohem silným, a s svatými věrný byl.

12

¹ Efraim se větrem pase, a vítr východní honí, každého dne lež a zhoubu množí; nebo smlouvu s Assurem činí, a masti do Egypta donášejí se. ² I s Judou má soud Hospodin; pročez navštívě Jákoba podlé cest jeho, podlé snažností jeho odplatí jemu. ³ V životě za patu držel bratra svého, a silou svou knížetsky se potýkal s Bohem. ⁴ Knížetsky, pravím, potýkal se s andělem, a přemohl; plakal a pokorně ho prosil; v Bethel jej našel, a tam s námi mluvil. ⁵ Toť jest Hospodin Bůh zástupů, pamětné jeho jest Hospodin. ⁶ Protož ty k Bohu svému se obrať, milosrdenství a soudu ostříhej, a očekávej na Boha svého ustavičně. ⁷ Kramářem jest,

v jehož ruce jsou vážky falešné, rád utiskuje,
8 A říká Efraim: Však jsem zbohatl, dobyl jsem
sobě zboží; ve všech mých pracech nenajdou
mi nepravosti, jenž by hříchem byla. 9 Já pak
Hospodin jsa Bohem tvým od vyjití z země Egypt-
ské, ještě-liž bych tě seděti nechal v stáncích jako
ve dnech svátečních? 10 A mluvě skrze proroky,
já abych vidění mnoho ukazoval, a skrze proroky
podobenství předkládal? 11 Zdali toliko v Gálád
byla nepravost a marnost? I v Galgala voly
obětují, přes to i oltářů jejich jest jako kopců
na záhonech polí mých. 12 Tamto utekl byl
Jákoab z krajiny Syrské, kdež sloužil Izrael pro
ženu, a pro ženu byl pastýřem; 13 Sem pak skrze
proroka přivedl Hospodin Izraele z Egypta, též
skrze proroka ostríhán jest. 14 Vzbudilť Efraim
hněv přehořký, a protož krev jeho na něj se
vztáhne, a potupu svou vrátí jemu Pán jeho.

13

1 Když mluvíval Efraim, býval strach;
vznešený byl v Izraeli, ale prohřešiv při Bálovi,
tožť umřel. 2 A i nyní ještě předce hřeší.
Nebo dělají sobě a slévají z stříbra svého podle
rozumu svého strašidla, ješto všecko to není
než dílo řemeslníků, o čemž říkají: Lidé, kteříž
obětují, telata ať líbají. 3 Protož budou jako
oblak ranní a jako rosa jitřní, kteráž odchází,
jako plevy vichřicí zachvácené z humna, a jako
dým z komínu, 4 Ješto já jsem Hospodin Bůh
tvůj od vyjití z země Egyptské, a Boha kromě
mne nepoznal jsi, aniž jest jiný vysvoboditel

kromě mne. ⁵ Jáť jsem tě poznal na poušti v zemi velmi vyprahlé. ⁶ Dobré pastvy měvše, nasyceni jsou, ale když se nasytili, pozdvihlo se srdce jejich, protože zapomenuli na mne. ⁷ Pročež budu jim jako lýtý lev, jako pardus vedlé cesty číhati budu. ⁸ Potkám se s nimi jako nedvěd osiřelý, a roztrhám všecko srdce jejich, a sežeru je tam jako lev, jako zvěř divoká roztrhující je. ⁹ Z tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli, ješto ve mně všecka pomoc tvá. ¹⁰ Kdež jest král tvůj? Kdež jest? Necht' tě zachová ve všech městech tvých. Aneb soudcové tvoji, o nichž jsi řekl: Dej mi krále a knížata? ¹¹ Dal jsem tobě krále v hněvě svém, a odjal jsem v prchlivosti své. ¹² Svázánať jest nepravost Efraimova, schován jest hřích jeho. ¹³ Bolesti rodičky přijdou na něj; jest syn nemoudrý, sic jinak nezůstával by tak dlouho v životě matky. ¹⁴ Z ruky hrobu vyplatím je, od smrti vykoupím je; budu zhoubcím tvým, ó smrti, budu zkažením tvým, ó hrobe, želení skryto bude od očí mých. ¹⁵ Nebo on mezi bratřími ovoce ponese, ač prv přijde vítr východní, vítr Hospodinův od pouště vstupující, a vysuší studnice jeho, osuší i vrchoviště jeho; onenno rozchvátá poklad všech nejdražších klénotů. ¹⁶ Zpuštěna bude Samaří, proto že se protivila Bohu svému; od meče padnou, dítky jejich zrozrážiny budou, a těhotné ženy jejich zroztínány.

14

¹ Obratiž se, ó Izraeli, cele k Hospodinu Bohu

svému, nebo jsi padl příčinou nepravosti své.
² Vezměte s sebou slova, a obraťte se k Hospodinu, a rcete jemu: Sejmi všelikou nepravost, a dej to, což dobrého jest, a budemeť se odplaceti volky rtů našich. ³ Assurt nemůže zachovati nás, na koních nepojedeme, aniž díme více dílu rukou našich: Bůh náš; nebo v tobě smilování nalézá sirotek. ⁴ Uzdravím odvrácení jejich, budu je milovati dobrovolně; nebo odvrácen bude hněv můj od nich. ⁵ Budu jako rosa Izraelovi, zkvete jako lilium, a hluboce vpustí kořeny své jako Libán. ⁶ Rozloží se ratolestky jeho, a bude jako oliva okrasa jeho, a vůně jeho jako Libánská. ⁷ Ti, kteříž by seděli pod stínem jeho, navrátí se, oživou jako obilé, a pučiti se budou jako kmen vinný, jehož památka bude jako vína Libánského. ⁸ Efraime, což jest mi již do modl? Já vyslychati, a patřiti budu na tě; já jsem jako jedle zelenající se, ze mneť ovoce tvé jest. ⁹ Kdo jest moudrý, porozuměj těmto věcem, a rozumný poznej je; nebo přímé jsou cesty Hospodinovy, a spravedliví choditi budou po nich, přestupníci pak na nich padnou.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900